

RIDERS ON THE ROAD-2018

FROM CHICAGO TO LOS ANGELES

GO WEST AGAIN!

9. díl

Úchvatné scenérie Monument Valley si rozhodně nenechte ujít. Od šestašedesátky se odkloníte o 170 mil, ale stojí za to!

Čtvrtek 30. srpna 2018. Vstáváme v 6:45 hodin, abychom stihli snídani a plánovaný odjezd v půl osmé. Po čtvrt hodině ale zjišťujeme, že jsme jediní na nohách a že ostatní dvě posádky ještě nerušeně spí. Po hromadném budíčku a udivených pohledech hle-

dáme příčinu. Ta je až bizarní, protože se nám o hodinu rozchází časy na telefonech, a dokonce i na starých digitálních hodinkách. Přitom večer jsme měli všichni stejný čas! Pravdou je, že Arizona letní čas nedodrží a Navajo County ano, a je možné, že Tuba City se nachází přesně na hranici... Ale co ty starý digitálky?

Cadillac Sedan DeVille Flattop 1959 „Rusty“
Darek, Kuba a Petr

Cadillac Sedanette 1949 „Doctor“
Marek, Martina, Klárka a Barča

Pontiac Catalina Coupe 1970 „Catherine“
Milan a Filip

III. redakční výprava na legendární Route 66

Dostáváme se do poslední nejzajímavější čtvrtiny našeho šestašedesátkového putování. Kdybychom pokračovali směrem na západ a jeli přímou cestou, jsme za dva dny na molu Pier v Santa Monice, kde Route 66 končí. Jenže nenavštívit magická místa v Utahu a Nevadě by byla věčná škoda...

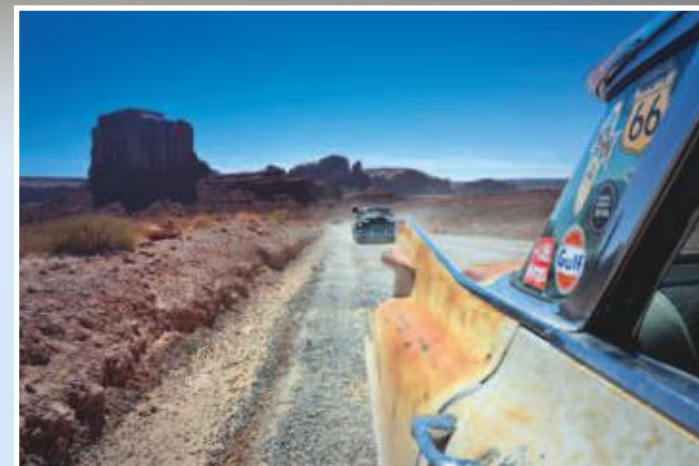

Blažený pocit, že když už ta auta dojele sem, tak už musí dojet kamkoliv, nám nevydržel dlouho. Teplo si vybírá svou daň a nejstarší „Doctor“ se začíná znovu vzpouzet

Tuhle záhadu se nám nikdy nepodařilo objasnit. Slunce už od rána pěkně topí a my vyrážíme do 75 mil vzdálené Kayenty. Cesta po rovné Navajo Trail je v pohodě, ale stejně jedeme raději bez zastávky. Okolní scenérie s polorozpadlými ranči a různými přívěsovémi squaty připomínají výjevy z filmu Along the Navajo Trail

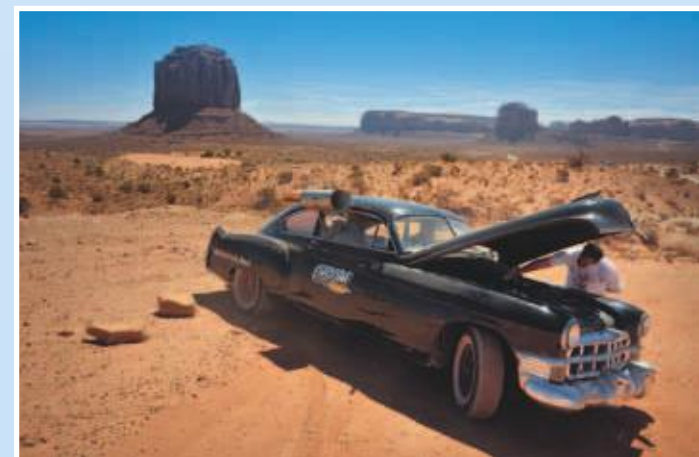
s Royem Rogersem v hlavní roli. Zkušenosti z předchozího tripu nám podvědomě radí nevyhledávat kontakt s Indiány, a tak zastavujeme až na naší známé pumpě Chevron v Kayentě. Odtud odbočujeme na sever na známou US Route 163 a ještě víc se tak vzdalujeme od naší milované šestašedesátky. Účel je ale jasný, chceme do Monument Valley, ležícím na hranici Arizony a Utahu. Po třech letech tak znovu projíždíme místy, kde jsme tehdy v noci prchali před motorizovanou skupinkou Indiánů. Otevírají se před námi sugestivní scenérie, z nichž se tají dech. Za každým horizontem na nás čeká o stupeň zajímavější pohled a přejezdem

Cestou necestou, indiánskou pustinou přímo mezi monumenty... Patinový „Rusty“ se sem hodí víc, než na asfalt. Se zahrádkou na střeše vypadá Cadillac jako povoz novodobých kočovníků...

Jízda po Valley Drive byla nezapomenutelná. Doctor se nás zatím drží a v horku a prachu ze sebe vydává úplně všechno

hranice Utahu se ocitáme v místech, která můžete vidět v desítkách známých filmů, počínaje snímky z 30. let minulého století. Zastavujeme přímo před bodem s názvem Taylor Rock, kde se z trojice našich automobilových dědečků stávají modelky. Fotíme si je my i většina kolemjdoucích, podobné fotky totiž nikde jinde nepořídíte. Zanedlouho padá rozhodnutí, že pojedeme dolů do údolí na prašnou Valley Drive, a to všichni i s Doctorem! Je krásné počasí a šanci projíždět se starými americkými mezi monumenty, stejně jako kdysi Indiáni na koních, si nenecháme ujít. Jestli znáte staré reklamy na cigarety Marlboro s Ericem Lawsonem v kovbojském klobouku, tak ty byly jistojistě natáčeny právě tady.

V půlce posledního velkého kopce se „Doctor“ zasekl a více než hodinu trucoval. Možná si chtěl jen v klidu prohlédnout zdejší filmová panoramata, ale nejspíš potřeboval vychladnout

Jednou z možných příčin je špatná palivová cesta. Zkoušíme ji zkrátit na minimum a nádrž nahradit kanystrem od džusu

Už na začátku naší výpravy před startem v Chicagu se nám stařík „Doctor“ snažil naznačit, že cesta přes celou Ameriku je pro něj už moc náročná. Teď nám to dává „sežrat“ skoro na každé míli... Ale Kalifornie volá!

Několikahodinová jízda v prachu udělala z Cadillaku dokonalou filmovou káru, a bez náročného maskování. Nevýhodou je, že jemný prach máme skoro všude, i v kufrech s oblečením...

Několik mil dlouhá Valley Drive má dokonce své oficiální číslo 42. Se silnicí ale moc společného nemá, je to jen zpevněná prašná cesta se spoustou výmolů a jedním brodem, který bývá někdy limitující. Dojeli jsme až ke skalnímu převisu, pojmenovaném po režisérovi

amerických westernů Johnu Fordovi. Magické místo s krásnou vyhlídkou na pískovcové monumenty vám připomene scény ze slavných filmů

Součástí dnešního výletu do Monument Valley je i jízda po legendárních úsecích US 163. Většinu těchto míst najdete v mnoha nejen amerických filmech

K nejpříjemnějším okamžikům našeho tripu patří setkání s podobnými nadšenci. Každý, kdo se rozhodne přejet Ameriku ve staré káře, má naše uznání. Manželský pár v Porsche 911 Targa ze 60. let jede opačným směrem ze západu na východ

Když jsme odjeli za Forrestem Gumpem a nechali na hodinku Máru samotného, tak nezahálel. Vymyslel způsob, jak dopravit do karburátoru benzin při startování, aniž by potřeboval další dvě ruce :-)

zůstává v poslední zatáčce stát. Bohužel je to zároveň nejblbější místo na jakékoliv opravy. Po půlhodině zjišťujeme, že do karburátoru nejde benzin. Mára provizorně supluje nádrž pomocí třílitrového kanystru od džusu přímo do motorového prostoru. Doctor nám ale nic nedává zadarmo, na chvíli chytne, zblafne dva litry benzínu a znovu chcípne. Po hodině a půl si teprve dává říct a vyjíždí prudký kopec k Visitor centru. Na parkovišti se setkáváme s podobnými nadšenci. K přejezdu

Ameriky si zvolili Porsche 911 Targa ze 60. let. Benzin s lihem prý Poršákovci taky moc nechutná, ale zatím to dávají v pohodě. Když se rozhlédneme po parkovišti, jsme tu rozhodně 4 nejstarší auta v provozu. Doctor se dnes opravdu hodně vzpouzí. Když po pár minutách zastavujeme na natáčení dronem, tak opět zhasne a nejde nastartovat. Nedá se nic dělat, necháváme Máru samotného a jedeme po US 163 na oblíbené místo, kam doběhl Forrest Gump. Legendární dlouhá rovinka s pohledem od severu k Monument Valley je bezesporu jedním z nejfotografovanějších míst na světě. Vracíme se pro Máru, který se nenudil a vymyslel způsob, jak

Dny a noci prožité v kabině auta vytvoří mezi člověkem a strojem pevné pouto. Téměř 4.000 mil dlouhá cesta proměnila „Rustyho“ v našeho parťáka a největšího kámoše!

Místo, kam doběhl Forrest Gump jsme navštívili už poněkoličkáte. Kolega Darek má k Forrestovi velmi blízký vztah a nebyť hned za ním indiánských prodejců cetek, je odsud i nádherný výhled

Jedno z nejfotografovanějších míst světa - legendární dlouhá rovinka před Údolím Monumentů při příjezdu po US 163 od severu

zalévat karburátor a zároveň startovat, když schází další ruce. Doctor si nakonec dává říct. Zvedáme kotvy a vyrážíme. Čeká nás zpáteční cesta do Flagstaffu, návrat na šestašedesátku

Noční příjezd do Seligmanu se slepým „Doctorem“. Zadní nefunkční lampy nahrazuje červená LED svítlna za oknem. V Evropě nemyslitelná věc, v Americe běžná záležitost...

Večerní siesta před motelem a u zadků aut je neodmyslitelnou součástí našeho šestašedesátkového tripu...

Parkoviště před motelem je plné velkých brouků. Mrtvým vyrábí holky pohřebiště, živé nosíme do trávy

Nechat se oholit nebo ostříhat od známého holiče Angela Delgadilla už patří ke kolorytu naší výpravy. Tentokrát se na křeslo posadil Mára

Seligman je malé městečko Route 66 zaslíbené. Podél šestašedesátky tady najdete velké množství gift shopů. Většina z nich je dobře zásobena a ceny jsou příjemné

a potom cesta dál na západ. Naším dnešním cílem je známý a pro Route 66 důležitý Seligman. Máme před sebou 250 mil cesty, takže je jasné, že za světla dnes Seligman už neuvidíme. V Kayentě stavíme na rychlý pozdní oběd a pokračujeme dál. Opět

zjišťujeme, že Doctorovi nejvíc svědčí časté tankování benzínu a tím ochlazování obsahu nádrže, kterou ale nesmíme dát plnou, protože pak má problém s odvodušněním. Zároveň mu nespědčí delší než třiminutové stání s nastartovaným motorem, kdy se začíná přehřívat. Nejde ale o přehřátí motoru jako takového, ale o přehřátí paliva v hadicích a v karburátoru. Je to takový začarovaný kruh. Bereme benzín každých 80 mil, což je při Doctorově abnormálním apetitu ideální vzdálenost. Do Seligmanu přijíždíme v noci a stejně jako pokaždé cruisuje napříč městem. Bereme De Luxe In Motel a užíváme si noční siestu s červeným kalifornským vínem. Máme najeto 2.381 mil.

K množství obchůdků se suvenýry přibývají každý rok nové a stále stylovější. Většina z nich se vás snaží vtáhnout zpět do 50. let a také se jim to daří

Pátek 31. srpna 2018. Mára už od rána ladí Doctora. Z tlustých hliníkových fólií vyrábí stínění mezi palivovým potrubím, karburátorem a horkým vzduchem od chladíče, a taky tvaruje náběh chlazení k benzínové pumpě. Průzkum parkoviště ukazuje, že se nacházíme v ráji velkých brouků. Je jich tu spousta, ale většina mrtvých. Asi jim taky ještě živých přenášíme z asfaltu do trávy. Pobyt v Seligmanu je spojen s návštěvou gift shopů a také proslulého holiče Angela Delgadilla. Tentokrát na křeslo usedl Mára. Slunce pálí o sto šest. Vyrážíme do Kingmanu, a jedeme samozřejmě delší vrchní cestou po šestašedesátce, abychom neminuli Hackberry General Store Amyho Franklina. Návštěvu tohoto místa si určitě nenechte ujít. Kromě nostalgických vibrací mezi patinovými ameríkami u sta-

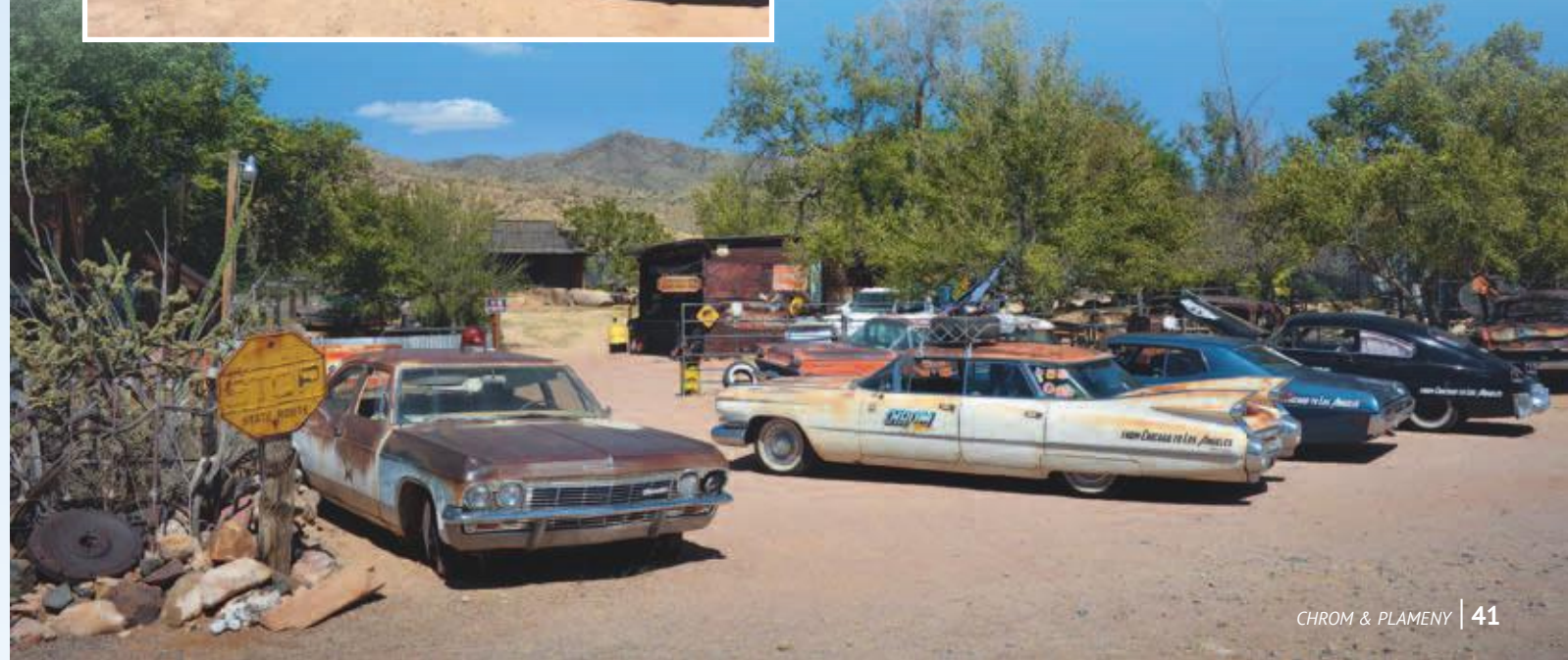
Samolepku s logem našeho časopisu najdete samozřejmě i tady v Seligmanu. Výtisky nejčerstvějších čísel rozdáváme po celé trase Route 66

Jednou z nejstylovějších oáz na šestašedesátce je Hackberry General Store. Kromě plechových pokladů venku najdete tuny zajímavých věcí uvnitř. Návštěvu tohoto místa, které v roce 1992 otevřel sám Bob Waldmire, určitě nevynechte!

ré benzínky vás čeká neuvěřitelně bohatě zásobený obchůdek. Najdete tady všechno, co jste chtěli přivést svým kamarádům z cesty po R66 a spoustu dalších věcí, o nichž jste neměli tušení, jak moc je potřebujete. Místo má však jeden problém, a to donutit se po hodině a půl sednout

Milanova „Catherine“ je nejspolehlivějším strojem naší výpravy. Vzhledem k mladistvému věku 48 let nemá ani problémy s lihobenzínem a chutná jí i nejlevnější Regular. Teď ale právě dostává výživnější Premium jako odměnu

Cestou z Kingmanu objevujeme velké vrakoviště spojené s recyclingem. Podobných míst je na trase spousta, ale tenhle junkyard není divoký a umožňuje nákup součástek. Zajímavostí je velké množství vozů z 80. let, které jsou jinde už většinou sešrotované. V Arizoně je dnes svátek, takže mají zavřeno...

Z „Doctora“ vytéká benzín na rozpálený asfalt. Modlíme se, aby nikdo z projíždějících aut nevyhodil vajgl! Naštěstí je takové teplo, že se benzinový potůček za pár minut vypařuje

do auta a odjet. Po-vedlo se... Přijíždíme konečně do Kingmanu, stále se zvětšujícího města plného záludných křižovatek. Kolem známého Mr D's Route 66 Dineru jen projíždíme, protože návštěva je plánována na zpáteční cestu. Tak trochu bloudíme, omylem totiž pokračujeme na jih po I 40. Jen díky tomu ale objevujeme Dan's Auto Salvage s nezvyklým množstvím aut z 80. let. Obracíme se až u Yuccy, kde má Chrysler velký polygon a zkušební dráhu. Je takové vedro, že se začíná cukat nejen Doctor, ale i Rusty, kterému občas vynechá motor. Vracíme se do Kingmanu, kde po stání na několika křižovatkách hlásí Martina do vysílačky, že opět stojí. Tentokrát je to vážné. Doctor je starý paličák a nedaří se ho přimět k životu. Po několika neúspěšných startech zkouší Mára profouknout trubky do nádrže až se z hrdla valí litry benzínu a tečou jak potůček po krajnici. Není to příjemný pocit, ale naštěstí se nenašel žádný nepozorný kuřák, přestože okolo projíždí jedno auto za druhým.

Nebojte, nikoho jsme nepřejeli! Ty nohy patří Márovi, který právě napojuje nový kus palivové hadice. „Doctor“ se prostě rozhodl, že do té Kalifornie nechce a dává nám to stále víc a víc najevo...

Spodek Caddyho zná Mára už nazpaměť. Vsadím se, že už ví, kde je jaký šroubek nebo trubička a „Doctora“ by opravil i po tmě. Jestli z toho tihle dva vyjdou jako kamarádi, bude to už přátelství až do smrti

Nejspíš vychladnutím, ale možná taky nějakou vyšší silou se nám asi po 40 minutách daří Doctora oživit. Vyrážíme po US 93 směr Las Vegas, natěšení na stylový příjezd do města hříchu. Původně myšlené rychlé tankování u benzínky 76 na Arizona Last Stop se záhy mění v hodinovou servisní zastávku. Po několikátém marném pokusu o start se Mára rozhodl vyrobít novou palivovou cestu. Doctor dostává novou hadici a sadu spojek. Přestože se po startu z výfuku vyvalí černá oblaka, jako když hoří ropná plošina, všichni věříme, že to pomůže. Bohužel nepomohlo... Po ujetí ani ne deseti mil opět stojíme. Všem začíná být jasné, že z naší cesty se stává mise. Mise, která má za úkol dostat za každou cenu nás

a naše auta do Kalifornie. A každá ujetá míle se počítá... Naše odhodlání je velké, ale za pár hodin se bohužel přihodí něco, čeho jsme se všichni báli a co ovlivní zbytek naší cesty...

Text: Petr Bellinger
Foto: Petr Bellinger, Martina Klimešová Štrofová
...pokračování příště

